

Número 5 - Setembre 2021

L'illa dels **LLIBRES**

REVISTA D'ACTUALITAT LITERÀRIA

Jordi Cussà

11è Premi L'Illa dels Llibres

**ESPECIAL 11è PREMI
L'ILLA DELS LLIBRES**

CONTINGUTS

**03 ONZE EDICIONS DEL
PREMI L'ILLA DELS LLIBRES**

**05 EMOTIU LLIURAMENT DE L'11È PREMI
L'ILLA DELS LLIBRES A JORDI CUSSÀ**

**09 JORDI CUSSÀ I LA TRANSFORMACIÓ
DE L'ÉSSER HUMÀ A TRAVÉS DEL PODER**

**11 ENTREVISTA A JORDI PUIG, EDITOR DE
COMANEGRA**

**13 ENTREVISTA A LA CERAMISTA ROSER
OTER**

**15- MÀRIUS SERRA: L'ACTITUD DE LES
PARAULES PER XULIO R. TRIGO**

**17- OPINIÓ "IMPARABLE" PER MARTÍ
GIRONELL**

**18- GAIREBÉ UNA CINQUANTENA DE
NOVETATS EDITORIALS EN CATALÀ QUE
PODREM LLEGIR AQUEST SETEMBRE**

**21 CARTA DE L'EQUIP DE L'EDITORIAL
COMANEGRA EN AGRAÏMENT PEL PREMI
L'ILLA DELS LLIBRES**

La novel·la "El primer emperador i la reina Lluna" (Comanegra) de Jordi Cussà ha guanyat l'11è Premi L'Illa dels Llibres que s'atorga per votació popular amb la idea d'escollir el llibre l'any.

L'Illa dels Llibres ha seleccionat 15 títols publicats entre el mes d'agost de 2020 i juliol de 2021 i que han estat escrites o traduïdes al català. Els lectors de L'Illa dels Llibres ha decidit amb el seu vot, en aquesta edició s'han rebut més de 3.600 vots, la novel·la guanyadora.

Dediquem bona part d'aquesta revista al PREMI L'ILLA DELS LLIBRES i a l'emotiu acte de lliurament del guardó celebrat l'11 de setembre a la Setmana del Llibre en Català.

Jordi Milian
Director de L'Illa dels Llibres
www.illadelsllibres.com

www.illadelsllibres.com

L'illa dels **LLIBRES**

l'actualitat literària al teu abast

Onze edicions del Premi L'Illa dels Llibres

La novel·la **"El primer emperador i la reina Lluna"** (Comanegra) de **Jordi Cussà** ha guanyat l'**11è Premi L'Illa dels Llibres** que s'atorga per votació popular amb la idea d'escollir el llibre l'any.

L'Illa dels Llibres ha seleccionat 15 títols publicats entre el mes d'agost de 2020 i juliol de 2021 i que han estat escrites o traduïdes al català. Els lectors de L'Illa dels Llibres ha decidit amb el seu vot, en aquesta edició s'han rebut més de 3.600 vots, la novel·la guanyadora.

"El primer emperador i la reina Lluna" de Jordi Cussà (Comanegra), ha estat la novel·la més votada d'aquesta edició, amb 368 vots, seguida de **"L'Anguila"** de Paula Bonet (Univers / Anagrama) amb 336 vots, **"La cita"** de Katharina Volckmer (La

Campana/Anagrama) amb 267 vots, **"Hamnet"** de Maggie O'Farrell (L'Altra editorial / Libros del Asteroide) amb 330 i **"Paraula de Jueu"** de Martí Gironell (Columna/Planeta) (Columna) amb 258 vots.

EL PRIMER EMPERADOR I LA REINA LLUNA

Una gran novel·la d'aventures amb aires clàssics ens ofereix Jordi Cussà a "El primer emperador i la reina Lluna". Es tracta d'una novel·la ambientada fa més de 2.200 anys en plena dinastia de l'emperador xinès Qin Shi Huangdi.

Es tracta d'un emperador amb una gran passió per la immortalitat i que sempre ha estat embolcallat en la llegenda i la seva figura es barreja entre la divinitat i la monstruositat.

Bona part del seu llegat ens queda l'alfabet, la gran Muralla i també els guerrers de Xi'an que s'encarregaven de custodiar la seva tomba. Un dels aspectes més destacats de Qin Shi Huangdi va ser la capacitat d'unir en un sol regne els set reialmes de la Xina i acabant la guerra entre ells.

Cussà ofereix una novel·la amb personatges històrics i d'altres d'inventats com la mateixa Reina Lluna que la converteix en la parella de l'emperador.

Jordi Cussà, (1961-2021) va ser escriptor, poeta, traductor i director teatral. Va debutar l'any 2000 amb Cavalls salvatges, (Columna) per continuar amb La serp (Columna Editors), Apocalipsis de butxaca (La Magrana), La novel·la de les ànimes (La Magrana), El noi de Sarajevo (Proa), Formentera lady (Labreu) o El Ciclop (L'Albí).

Va traduir al català obres de Chuck Palahniuk, Truman Capote, John le Carré, Michael Crichton, Edgar Allan Poe, Donna Leon i John Boyne entre d'altres.

L'any 2002 va rebre el Premi Fité i Rossell per L'alfil sacrificat i set anys més tard l'onzè Premi El lector de l'Odissea per El noi de Sarajevo.

Va morir l'11 de juliol d'aquest any als 60 anys.

Eduard Màrquez, Coia Valls, Albert Sánchez Piñol, Care Santos, Alejandro Palomas, Maria Carme Roca, Rafel Nadal, Eva Baltasar, Marta Orriols i Mar Bosch han estat els guardonats en les anteriors edicions del Premi L'illa dels Llibres.

Des de l'any 2014 els guanyadors del premi reben també una escultura anomenada El Lector creada per l'artista Roser Oter.

LES 11 OBRES GUANYADORES

2021 "El primer emperador i la reina Lluna" de Jordi Cussà

2020 "La dona efervescent" de Mar Bosch

2019 "Aprendre a parlar amb les plantes" de Marta Orriols

2018 "Permagel" d'Eva Baltasar

2017 "La senyora Stendhal" de Rafel Nadal

2016 "A punt d'estrena" de Maria Carme Roca

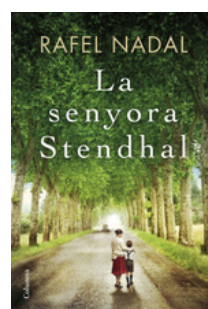
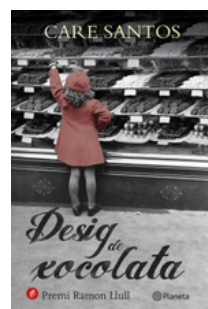
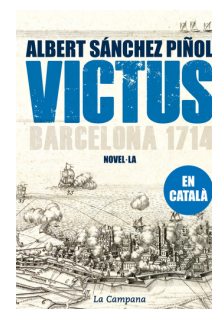
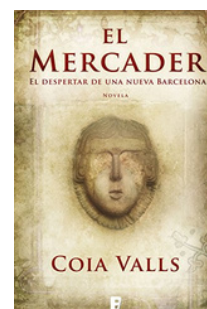
2015 "Un fill" d'Alejandro Palomas

2014 "Desig de xocolata" de Care Santos

2013 "Victus" d'Albert Sánchez Piñol

2012 "El Mercader" de Coia Valls

2011 "L'últim dia abans de demà" d'Eduard Marquez

Emotiu lliurament de l'11è Premi L'Illa dels Llibres a Jordi Cussà

El lliurament de l'onzena edició del Premi L'Illa dels Llibres ha estat de les més emotives. L'acte celebrat l'11 de setembre a la Setmana del Llibre en Català ha comptat amb la presència de Joan Sala i Jordi Puig, director i editor de Comanegra a més de familiars de Cussà.

‘La novel·la guanyadora “El primer emperador i la reina Lluna” de Jordi Cussà ha estat l’obra més votada de l’onzena edició. Com cada any L’Illa dels Llibres selecciona 15 títols publicats entre el mes d’agost de 2020 i juliol de 2021 i que han estat escrits o traduïts al català. Els lectors de L’Illa dels Llibres ha decidit amb el seu vot, en aquesta edició s’han rebut gairebé 4.000 vots, la novel·la guanyadora.

“El primer emperador i la reina Lluna” de Jordi Cussà està

ambientada fa més de 2.200 anys en plena dinastia de l'emperador xinès Qin Shi Huangdi.

Es tracta d'un emperador amb una gran passió per la immortalitat i que sempre ha estat embolcallat en la llegenda i la seva figura es barreja entre la divinitat i la monstrositat. Bona part del seu llegat ens queda l'alfabet, la gran Muralla i també els guerrers de Xi'an que s'encarregaven de custodiar la seva tomba. Un dels aspectes més destacats de Qin Shi

Huangdi va ser la capacitat d'unir en un sol regne els set reialmes de la Xina i acabant la guerra entre ells.

Cussà, ofereix una novel·la amb personatges històrics i d'altres d'inventats com la mateixa Reina Lluna que la converteix en la parella de l'emperador. Jordi Cussà va morir l'11 de juliol d'aquest any, dos dies abans de la publicació de les 15 obres nominades al Premi L'Illa dels Llibres.

A més de la presència del director i editor de l'editorial Comanegra, l'acte

de lliurament del guardó ha comptat amb la presència de la germana de Jordi Cussà, Rosa Maria Cussà i David Cussà, nebot de l'escriptor.

Rosa Maria Cussà ha rebut el premi, obra de Roser Oter, de mans del director de L'Illa dels Llibres, Jordi Milian. L'obra "El lector" segons defineix l'escultora Roser Oter "representa a una persona en un moment relaxat, llegint i no importa el sexe o la raça. És una peça atemporal. L'obra 'L'ànima lectora' representa aquella imatge bucòlica del lector que llegeix en paper"

Un cop lliurat el premi, Rosa Maria Cussà ha destacat que "És un gran honor rebre aquest premi en nom del Jordi. És una barreja de tristesa, perquè el que voldríem tots, és que se'l pogués endur en persona". Ha recordat la coincidència de la data del lliurament del premi "Avui fa dos mesos que va morir Jordi Cussà, ell estaria molt joiós d'aquest premi. Un premi molt merescut, però també molt especial perquè ha estat votat pels lectors, i per a ell hagués estat molt especial". Rosa Maria Cussà s'ha mostrat "immensament molt orgullosa dels seus èxits i de la seva obra en general, perquè és molt bonic llegir les crítiques i veure tots elogis i homenatges que se li estan fent, potser haurien d'haver-se fet abans, però els gaudim ara, en nom d'ell. Tots hauríem d'estar molt orgullosos del llegat que deixa a la literatura catalana i gràcies a aquest llegat, seguirà inspirant als lectors per sempre".

Abans del lliurament del premi, l'acte es va iniciar amb una conversa amb Joan Sala i Jordi Puig, director i editor respectivament de l'editorial Comanegra amb Jordi Milian director de L'Illa dels Llibres que va servir per conèixer detalls de la

novel·la i del procés creatiu de Cussà. L'actriu i escriptora Coia Valls ha fet lectura de fragments de l'obra.

L'editor Jordi Puig feia referència a la relació amb Cussà "va ser

meravellosa i s'estimava molt i molt aquesta novel·la i ens la va fer arribar a Comanegra amb certes reticències conscients que era un repte editorial important perquè és una novel·la molt extensa amb un

tema que no és a priori el més popular del món” Assegura que des de l'editorial “ens ho vam prendre amb un entusiasme absolut des del primer moment i li vam dir que ho fariem tot perquè ell gaudís d'un èxit important, fora de les dues novel·les que han estat més celebrades d'ell i que han estat ambientades en el món de la droga”. Puig afirma que “L'èxit de la novel·la li va donar forces per continuar escrivint i els darrers mesos va ser feliç”. Jordi Cussà abans de morir va saber que guanyaria el Premi Crítica Serra d'Or, “però no va arribar a temps a saber que guanyaria el Premi L'illa dels Llibres. A ell li hauria fet una gran il·lusió perquè és un premi a votació popular i són els lectors qui premien l'obra guanyadora, El Jordi era un autor amb vocació cent per cent popular”.

El director de Comanegra Joan Sala, definia la novel·la com “una novel·la d'aventures amb estil clàssic, una temàtica que a la literatura catalana ens falta. Novel·les com aquesta, creen lectors, un llibre que pot impressionar pel volum i que en Jordi Cussà pensava que no trobaria editorial, però un cop hi entres, el llegeixes amb molta fluïdesa”.

Eduard Màrquez, Coia Valls, Albert Sánchez Piñol, Care Santos, Alejandro Palomas, Maria Carme Roca, Rafel Nadal, Eva Baltasar, Marta Orriols i Mar Bosch han estat els guardonats en les anteriors edicions del Premi L'illa dels Llibres. Sobre el premi, Sala recorda “Aquest premi ja porta onze edicions i ja ha agafat prestigi per la categoria dels premiats. Ara tots estem d'acord que en Jordi Cussà és un dels grans escriptors del nostre país i no sempre ha estat així perquè abans no havia aconseguit el reconeixement que es

mereixia. Ara, que amb poc temps ha aconseguit el Premi de la Crítica Serra d'Or i el Premi L'illa dels Llibres, penso que un llibre no pot demanar més”.

Sala ha definit a Jordi Cussà com una persona “popular en si mateix, era un paio sincer i senzill i que tenia molt clares les coses. Volia que la seva obra perdurés a ell. Si un bon autor no desitja que la seva creació el perduri a ell, no sé que fa creant. Amb aquest guardó ajuda que la seva obra aconsegueixi aquest objectiu i el seu llibre perduri.

Sobre la bona acollida de la novel·la, Jordi Puig recorda “em consta que amb l'èxit que ja va viure amb aquesta novel·la, en Jordi va agafar una energia molt important i va estar molt content. Si hagués arribat a temps de conèixer que rebria un premi dels lectors a més del premi de la crítica, hauria estat molt feliç”.

Preguntat sobre el llegat que ens deixa Jordi Cussà, l'editor Jordi Puig ho afirma “Una literatura juganera, desacomplexada, i una relació gormanda amb la llengua catalana. Això ens ha fet molt bé, vaja, aquí una bona colla hi estem en deute. Si ens poséssim cerimoniosos, diríem que la llengua catalana no seria el mateix sense la seva obra. Ell la va eixamplar i li va treure unes quantes manies. Això ho va aconseguir en la modesta mesura que permet la literatura, naturalment, però és dels autors que caldrà tenir en compte, quan resumim la literatura catalana del segle XXI.”

Cussà deixa una novel·la inèdita que Comanegra publicarà durant la primera meitat de l'any que ve “Podem dir que és una novel·la clau en la seva producció, de les que en una retrospectiva no es podran passar per alt, i que acabés d'escriure-la i ens la confiés a nosaltres és un honor molt important”, confessa l'editor.

Com a cloenda de l'acte, les escriptores Coia Valls i Mar Bosch guanyadores d'anteriors edicions del PREMI L'ILLA DELS LLIBRES ha comentat el que ha suposat rebre el guardó i el fet que siguin els lectors qui premiïn l'obra guanyadora.

Coia Valls, guanyadora del PREMI L'ILLA DELS LLIBRES 2012 per la novel·la “El mercader” (Ediciones B), ha llançat un missatge als lectors “no deixeu de llegir i no deixeu de llegir en català. No deixem d'encomanar l'entusiasme per llegir,

i aquests escenaris com La Setmana o portals com L'Illa dels Llibres són important perquè aquests micros segueixin ressonant i això només depèn de nosaltres”.

Per la seva banda, **Mar Bosch, guanyadora del Premi L'Illa dels Llibres 2020 per “La dona efervescent”** (Univers), ha demanat un “Agraïment pel petit acte de fe que fan els lectors en obrir cada llibre d'autors coneguts i desconeguts i de projecte editorials. Gràcies als lectors per la benzina”.

Jordi Cussà i la transformació de l'ésser humà a través del poder

procés de documentació i el que més li va interessar és l'evolució del personatge i que precisament el lector fos conscient d'aquesta evolució.

OBSESSIÓ PER LA IMMORTALITAT

Un dels aspectes que més va sobtar a Cussà va ser la seva obsessió per la immortalitat.

“Busca la immortalitat, fill meu” Abans de morir el seu pare, el rei Zhuangxiang, li encarrega al jove de tretze anys Qin Shi Huangdi que conquereixi els set regnes i construeixi un gran imperi, però també que busqui la fórmula de la immortalitat. Aquest fet es convertirà en la gran obsessió per part de l'emperador”

“Això que veus, Zhengú, és la cara de la mort, la qual a partir d'avui ha de ser el teu enemic principal” .

Pare i fill estaven convençuts que la immortalitat es podia aconseguir i que la seva fórmula la podrien cercar en alguna planta o beguda. L'emperador va remoure cel i terra per descobrir el secret de la immortalitat i com va errar en la seva recerca, va manar matar a més de quatre-cents savis xinesos que havien rebut l'encàrrec.

El mercuri era un dels ingredients i l'excés d'ingesta d'aquest, és possible que va causar la mort de l'emperador.

EL PODER TRANSFORMA A L'ÈSSER HUMÀ

La novel·la de Cussà ens ofereix també la possibilitat d'observar com el poder pot arribar a transformar als éssers humans fins a límits insospitats. “El tron no li

La novel·la “**El primer emperador i la reina Lluna**” podríem definir-la com una gran novel·la històrica i d'aventures amb aires clàssics. Aquests ingredients els barreja amb talent per acostar-nos a una mena de jocs de trons ambientada fa més de 2.200 anys en plena dinastia de l'emperador xinès Qin Shi Huangdi (259-210ac).

Personatges definits i molt sòlids amb uns diàlegs amb molta força i que compten amb reflexions potents, formen part de la novel·la de Jordi Cussà.

La novel·la està dividida en tres llibres i un epíleg on cada capítol s'inicia amb una frase que el lector es trobarà més endavant en el text, on l'autor mostra missatges contundents que ens permeten reflexionar sobre l'essència de la novel·la.

QIN SHI HUANGDI, EL PRIMER EMPERADOR XINÈS

Del primer emperador xinès, Qin Shi Huangdi sobta la seva gran passió per la immortalitat i ha estat un personatge que sempre ha estat

embolcallat en la llegenda. La figura de Qin Shi Huangdi es barreja entre la divinitat i la monstruositat.

Del seu llegat ens queda l'alfabet, la gran Muralla que va manar construir per defensar-se dels mongols i també els coneguts guerrers de Xi'an que s'encarregaven de custodiar la seva tomba. Un dels aspectes més destacats de Qin Shi Huangdi va ser la capacitat d'unir en un sol regne els set reialmes de la Xina i acabant la guerra entre ells. Però també va ser un personatge amb molts punts foscos i capaç de cometre infinitat d'atrocitats.

Jordi Cussà es va interessar pel personatge històric gràcies a la visualització d'un documental sobre el primer emperador de la Xina i el mausoleu dels guerrers de Xian on es va fer envoltar per un grandios exèrcit de guerrers de terracota.

L'autor, en el moment de veure el documental estava ingressat al Clínic i va creure que podia escriure una bona novel·la. Va començar el

permetia veure persones: només formigues, paparres i papallones”, recorda un dels personatges de la novel·la.

A “El primer emperador i la reina Lluna” assistim a la destrucció del personatge i a la seva decadència. Del jove Qin Shi Huangdi amb ganes i esperances passem al rei Qian Shi per acabar amb el Qin Shi emperador totalitari. El lector segueix l'evolució de com el jove Qin Shi arriba amb el pas del temps a divinitzar-se i fins i tot a embogir. Encertada la frase que apareix a la novel·la “em consta que l'exercici del poder perverteix l'essència de les persones. Les inclina a l'autoritarisme, la megalomania, i en última instància la divinització

UNA BIOGRAFIA FETA A MIDA

Interessant són els passatges dedicats a la manipulació i en el fet d'escriure una biografia interessada en benefici propi. Era una de les obsessions de l'emperador, controlar tot el que s'escrivia sobre ell.

Feia cremar i desaparèixer dels textos, qualsevol mínima crítica a la seva personalitat i al seu govern “Ken Miura, com tants altres cronistes reials abans i després d'ell, havia après ràpidament a cenyir els relats a les expectatives del sobirà, buidant, farcint o arrebossant els fets pelats quan era precís”.

LA REINA LLUNA, EL SENY DAVANT LA RAUXA

La imatge i la visió de l'emperador compta amb l'altra cara que ens ofereix la reina Lluna que actua com a contrapunt. Com gairebé tots els personatges femenins de la novel·la, formen part de l'imaginari de Cussà, malgrat que podien haver existit per la seva versemblança.

La reina Lluna és una dona llesta i que intentarà rebaixar el to dèspota de l'emperador, convertint-se en coprotagonista de la novel·la deixant

cada vegada més visible les diferències i la transformació de l'emperador.

“Com ell mateix ha dit cent vegades, no em vol de consellera perquè tinc opinions pròpies, i no em vol de partera perquè té por que els fills li surtin rebels”, assegura la reina Lluna.

Altres personatges fonamentals a la novel·la és Li Si, que va ser el seu primer ministre. Un personatge històric real que va tenir un pes important en temes relacionats amb l'obra pública i les comunicacions. Li Si intenta convèncer a l'emperador que per conquerir un territori el més important no és conquerir-lo amb les armes i cal sobretot transformar-lo per mitjà de coses que els uneixi com l'idioma o la moneda a més de dotar-los d'infraestructures eficients.

“Als xinesos ens costa fer carreteres per facilitar els comerços i el veïnatge, i ens costa bastir ponts, no ja sobre els rius, sinó entre les gents que habitem els diferents territoris. Ara bé, quan es tracta de muralles per tancar-nos ben tancades a casa i que no ens empenyi ningú... som uns mestres. Hi esmercem recursos que ens valdria més...”

“L'ART DE NO FER LA GUERRA SUPERA QUALSEVOL ESTRATÈGIA MILITAR”

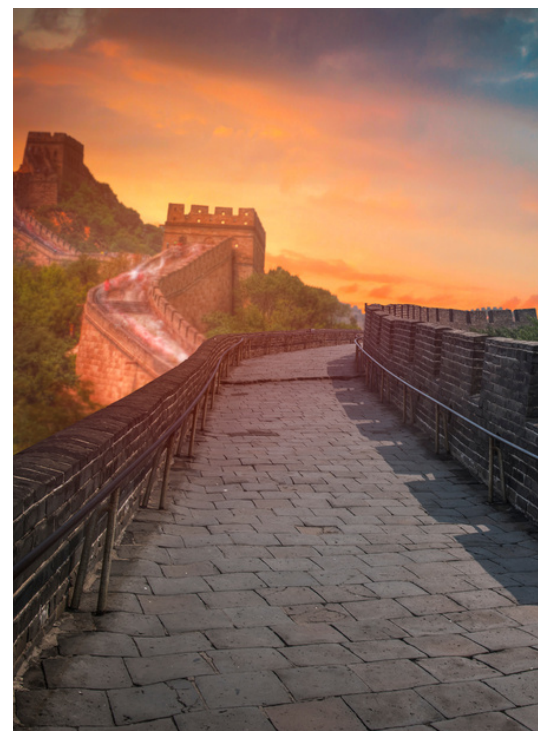
El radi d'acció no només se centra a la Xina, perquè Cussà també passeja els seus personatges per l'Índia per conèixer al rei Ashoka, un monarca que segons diuen, mai va fer cap guerra. “L'art de no fer la guerra supera qualsevol estratègia militar” seria el resum de la seva manera de governar totalment diferent de la del primer emperador xinès que ens mostra dues maneres de governar i d'assumir el poder.

A El primer emperador i la Reina Lluna l'autor ens descriu una època que ens situa a la Xina de fa 2.200 anys, però també ens ofereix referències a la cultura grega, que segons havia confessat en més d'una conversa, era la CIVILITZACIÓ en majúscules.

“La literatura és aquest branquilló i la immortalitat una d'aquestes guspies, príncep. Res desapareix enlloc, però res perdura tampoc.”

La novel·la de Cussà com va afirmar la periodista Anna Guitart “D'aquí a vint anys encara parlarem d'aquesta novel·la”.

JORDI PUIG, editor de Comanegra

"El premi L'Illa dels Llibres és una cirereta a una aventura molt satisfactòria que no ha fet més que començar"

Entrevistem a Jordi Puig, editor de Comanegra i un dels responsables de la publicació de l'obra. Amb ell parlem de la novel·la i del llegat que ens deixa Cussà.

Com ha rebut l'editorial Comanegra l'Onzè Premi L'illa dels Llibres a Jordi Cussà?

Amb molta alegria. Guanyar un premi de votació popular, tenint en compte el munt de bons llibres que hi ha i la diversitat de gustos dels lectors, et fa estar molt content.

Què suposa que hagin estat precisament els lectors qui han premiat l'obra?

Una cirereta a una aventura molt satisfactòria que no ha fet més que començar. Ens estimem especialment aquesta novel·la i aquest autor, això ha quedat prou clar, i cada reconeixement que s'emporta ens carrega d'energia.

Com hauria rebut Jordi Cussà aquest premi i aquest reconeixement per part dels lectors?

Segur que amb molta satisfacció, perquè el Jordi era un autor de vocació popular al 100%, escrivia per fer-nos gaudir, i el premi demostra que ha fet gaudir molta gent, amb aquesta novel·la.

Com va arribar la novel·la "El primer emperador i la reina Lluna" a Comanegra?

Arran de converses amb ell, sobre traduccions fetes i d'altres que no arribarem a fer mai, i parlant de la literatura que ens agradava. Vam

entendre que ens interessàvem mútuament.

Per què va decidir publicar-la?

Perquè és una meravella com en cauen molt poques, i perquè era un repte treure el Jordi del calaix de les novel·les de la droga; que se'l reconegués amb una obra radicalment diferent.

La novel·la "El primer emperador i la reina Lluna" va molt més enllà de la novel·la històrica i d'aventures. Què en destacaríeu de la novel·la?

La capacitat per enganxar-te a una història a partir de la manera de narrar. Moltíssima gent ha dit que

els temes i el món que emmarcaven la novel·la, a priori, no els despertaven cap interès, i que després s'ha meravellat de com s'ho fa, l'autor, per fer que això no tingui cap importància. Tens la sensació que Jordi Cussà podia novel·lar la vida del teu pitjor enemic i enamorar-te igualment.

L'obra gira també al voltant del poder i de la transformació del poder en les persones.

És un tema inesgotable, certament, i mentre ens quedi un bri d'empatia hi estarem donant voltes.

Precisamenten Jordi Cussà, estava molt allunyat del protagonista de la novel·la. Un autor que es mantenia al marge i preferia una vida més aviat anònima. Com era en Jordi Cussà? Com el definireu?

No sé si es mantenia al marge o entre tots el deixàvem al marge, francament. També en necessitem sempre alguns, d'autors de marge,

als quals atribuïm un paper i una vocació que no s'ajusta tant a ell com a nosaltres. Els últims deu anys, abans de l'Emperador, se'l va reivindicar molt, al Jordi, però potser més encasellat que mai, i el suport diguem-ne pràctic, mentrestant, s'anava aprimant. Fins al punt que pensava que aquesta novel·la no l'hi publicaria ningú, cosa que ara sembla mentida.

Quin llegat ens deixa Jordi Cussà?

Una literatura juganera, desacomplexada, i una relació gormanda amb la llengua catalana. Això ens ha fet molt bé, vaja, aquí una bona colla hi estem en deute. Si ens poséssim cerimoniosos, diríem que la llengua catalana no seria el mateix sense la seva obra. Ell la va eixamplar i li va treure unes quantes manies. Això ho va aconseguir en la modesta mesura que permet la literatura, naturalment, però és dels autors

que caldrà tenir en compte, quan resumim la literatura catalana del segle XXI.

La periodista Anna Guitart va destacar que es tractava d'una novel·la que "D'aquí a vint anys encara parlarem d'aquesta novel·la".

Potser és el que més il·lusió li va fer al Jordi, entre totes les coses bones que se n'han dit, perquè són paraules molt grosses i, al capdavant, és el millor que es pot somiar per a una novel·la.

Abans de morir Cussà va lliurar a l'editorial una última novel·la. Què ens podeu dir i quan hi ha previsió de publicar-la?

Podem dir que és una novel·la clau en la seva producció, de les que en una retrospectiva no es podran passar per alt, i que acabés d'escriure-la i ens la confiés a nosaltres és un honor molt important. Arribarà durant la primera meitat de l'any que ve.

Roser Oter "L'obra 'L'ànima lectora' representa aquella imatge bucòlica del lector que llegeix en paper"

La ceramista i escultora Roser Oter és la creadora de l'obra 'L'ànima lectora' que cada any lliura L'Illa dels Llibres als guanyadors del PREMI L'ILLA DELS LLIBRES.

Fa uns 25 anys que **Roser Oter** es dedica professionalment al món de la ceràmica i l'escultura. Abans s'havia dedicat a la gimnàstica de competició que de ben seguit li va donar les eines necessàries per començar una nova etapa professional amb el que llavors era el seu hobby.

El seu taller de Santa Oliva al Penedès, envoltada de vinyes, Roser Oter crea la seves obres on destaca la figura de 'L'ànima lectora', una peça fràgil i senzilla però molt inspiradora.

Des de fa uns anys aquesta és la peça que reben els autors i autores guardonats amb el **PREMI L'ILLA DELS LLIBRES** fusionant així la literatura i l'art.

D'on sorgeix la peça 'L'ànima lectora'?

Devia ser l'any 2000, arran d'una exposició titulada 'Emocions, pòsit de vivències'.

En aquella exposició hi havia uns personatges que eren uns pensadors, altres que miraven a l'horitzó i finalment uns que llegien. Curiosament, la sala d'aquella exposició era compartida amb la Biblioteca Municipal del Vendrell i la seva directora em va comentar que havia observat que les peces que més es venien tenien un personatge llegint.

No me n'havia adonat d'aquest fet i fent un repàs per les peces més venudes tenien alguna relació amb el personatge del lector i em va fer pensar que la gent si sentia molt

identificada. A partir d'aquell moment, començo la sèrie de 'l'ànima lectora' com jo l'anomeno. Una peça sense sexe perquè la lectura i les emocions no en tenen de sexe.

Un bon motiu perquè cada persona se'l pugui fer seu?

L'obra representa a una persona en un moment relaxat, llegint i no importa el sexe o la raça. És una peça atemporal.

'L'ànima lectora' destaca per ser una peça fràgil, senzilla i amb sentiment

És també molt esquemàtica. Penso que quan un observador veu una obra, contra menys informació tingui de l'obra més l'ajuda a mirar més enllà i poder obrir la seva

imaginació.

Per aquest motiu, 'L'ànima lectora', té uns trets molt esquemàtics que ens permeten identificar que és una persona que està en una posició agradable i que està badant en la seva lectura.

Ceramista i escultora autodidacta.

Sí, em defineixo així perquè vaig començar com un hobby. Jo venia del món de l'esport i les circumstàncies em van portar a una cosa que se'm donava bé quan era petita, com fer plastilina i més tard a fer fang. A mesura que em vaig fer gran vaig combinar la meva feina amb el meu hobby i del hobby es va convertir en un ofici i de l'ofici en la meva vida.

Abans de ser escultora va fer gimnàstica de competició. La gimnàstica li va donar la disciplina necessària?

Puc dir que soc disciplinada de mena, però la gimnàstica em va ajudar a ser-ho més. Aquesta és una feina que has de ser molt disciplinada, encara que hagi gent que pensi que tu crees quan et bé la inspiració, però la inspiració surt quan estàs treballant. Aixecar-te molt aviat, fer

moltes peces... La gimnàstica m'ha aportat que en l'àmbit físic, disciplinari i de pautes em marquen aquest horari per continuar treballant i seguir creant.

En què s'inspira per crear la seva obra?

M'inspira copsar un moment molt especial de l'ésser humà i de la persona, i potser copsar aquell moment que avui en dia amb les presses, és molt difícil per exemple a què t'aturis a contemplar com cau una fulla d'un arbre o una situació poètica.

Intento plasmar amb la meua obra allò que jo potser no faig o que els humans no fem.

Viure envoltada de vinyes també l'inspiren?

És el meu entorn vivint al Penedès. Jo surto cada matí amb el gos i començo el dia i l'acabo entre vinyes.

Sortir de casa i no tocar asfalt per mi ja és molt inspirador.

Aprofita aquest entorn per utilitzar elements per la seva obra.

Des de 2006 m'agrada molt treballar amb els cèrcols de les bótes o les caixes de vi. Són elements que he anat trobant a la masia i sempre m'han donat una base on començar una història.

Quin és el teu contacte amb la literatura

És com aficionada. Agafo llibres i m'agrada, tot i que no llegeixo tot el que voldria pel ritme d'avui en dia o per la feina, però el món de la literatura m'apassiona com a espectadora.

Algunes de les seves peces s'han inspirat en la literatura i en la poesia per exemple de Miquel Martí i Pol.

És un dels poetes que precisament per la seva senzillesa m'identifica molt amb el personatge. En algunes ocasions una paraula o un fragment d'un poema seu em pot crear una explosió d'emocions i aquestes emocions em porten a la

creativitat.

Què suposa el fet que el premi L'illa dels llibres utilitzi un dels teus lectors i que autors com Care Santos, Rafel Nadal, Alejandro Palomas, Maria Carme Roca o Eva Baltasar hagin rebut aquesta obra?

Un honor, perquè l'ànima lectora se li pugui donar a algú que el públic ha valorat la seva feina i la seva obra em sembla fantàstic. Quan se'm va proposar la idea em vaig posar molt contenta d'aquesta fusió entre literatura i art.

Parlant de fusió, un escriptor escriu en solitari i un cop finalitza l'obra passa en mans del lector. En el seu cas succeïx un fet similar. Què creu que té en comú amb els autors/es?

Tot procés creatiu és similar i la paraula clau és la feina solitària. Quan estàs sol i en silenci, és quan t'escoltes més a tu mateix i de les teves emocions brollen coses que quan estàs en un ritme més frenètic evidentment no surten. Llavors, crees aquella criatura, aquella peça que pot ser un llibre o una escultura i en el moment que passa en mans de qui ha adquirit l'obra agafa una altra vida.

'L'ànima lectora' ha d'estar acompanyada de llibres?

Sí està envoltada de llibres, millor. Cadascú li dona el seu toc a la seva llar o al seu espai i aquesta és la gràcia d'aquesta peça.

Una obra que ja és internacional.

Les peces van tenint vida pròpia i avui en dia les xarxes socials també fan molt per guanyar visibilitat. Si participes en fires també ajuda a fer que la teua obra sigui coneguda i les fronteres no existeixen.

Llavors cal continuar escampant la febre lectora.

Exactament. És com una imatge que va porque es perdi en un món amb tantes tecnologies. Aquella imatge bucòlica del lector que llegeix en paper.

MÀRIUS SERRA: L'ACTITUD DE LES PARAULES. per X.R. Trigo

La primera vegada que vaig veure en Màrius Serra enlluernar el seu públic, va ser una improvisació. Ell era davant les tecles d'un piano i ens trobàvem a València, en el marc d'uns premis Octubre de finals dels 80. Quan vaig tenir el plaer de trobar-lo fa pocs dies al Centre Cultural Sant Jordi de Montblanc, potser 30 anys després d'aquella experiència, la seva actitud no havia canviat gens, tret dels nous recursos que atorga tota una vida dedicada al món de la creació des de diverses disciplines.

Més tard van arribar les novel·les, d'una perícia lingüística i narrativa poc habituals per a l'època; la substitució del seu estimat Tísner als encreuats de La Vanguardia o el naixement de la seva empresa Verbàlia, dedicada als jocs verbals, que tant ens ha fet gaudir del llenguatge i les seves (sub)versions. I

angular i d'un 50mm 1.4. Fa molt que vaig decidir no portar pesos excessius, la qual cosa dificulta de vegades respondre a les sorpreses. Els canvis de programa poden quedar-se sense el material adient, però també és cert que quan l'equip és escàs s'estimula la imaginació i acabes trobant la fórmula exitosa.

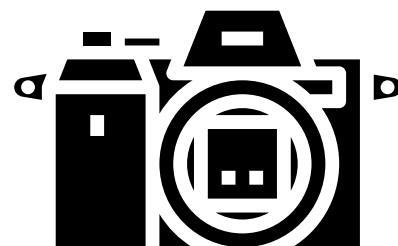
Ja pensava que la secció dedicada a en Màrius quedaria per a millor ocasió -intento, sempre que m'és possible, no fer servir imatges gaire antigues- quan el vaig veure dalt del petit teatre italià. Era el seu element, un d'ells si pensem que també la reflexió solitària esdevé imprescindible per l'ofici d'encantador de paraules. La pandèmia, amb la seva limitació de públic em va permetre acostar-

ara que han passat els anys es podria dir que, si bé el temps és efímer, no ho és pas la paraula. La paraula és també una actitud i això és quelcom que en Màrius desplega cada cop que escriu, que imagina, que s'enfronta a un auditori ple a vessar.

A Montblanc, havíem parlat de fer retrats nous, malgrat que en tinc una bona col·lecció als arxius. El temps del que disposaven, però, no ho va permetre. Seria un obstacle, atès que ja tenia decidit dedicar-li el meu espai dins L'illa dels llibres? La realitat era que no portava els objectius adequats per capturar-lo en escena; la idea era fer-li uns quants retrats de primer pla i disposava d'un objectiu gran

me prou al model i l'objectiu el va emmarcar unes quantes vegades. Que si tenia confiança en un resultat satisfactori? Gens ni mica! Però passa sovint en fotografia que arribes a casa, endolles la targeta de memòria a l'ordinador i comproves que no tot ha estat en va.

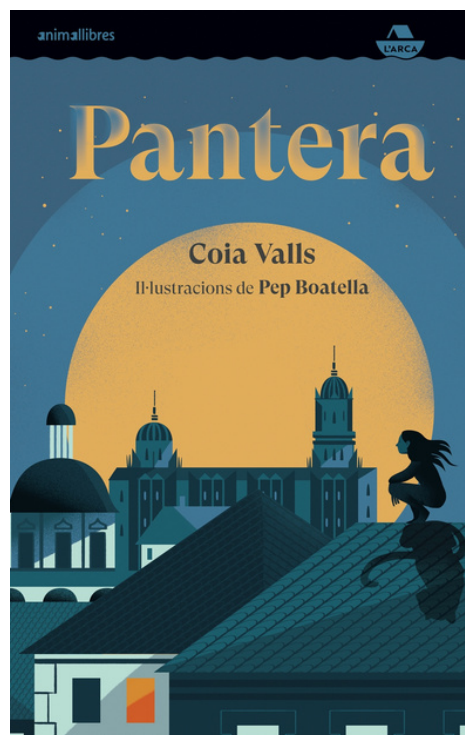
X. R. TRIGO, escriptor i fotògraf.

Ha publicat les novel·les "La noia de la resistència", "L'homenatge", "Les veus del Liceu", "Els secrets de la reina", "El somni de Tàrraco", "L'objectiu del crim" i "El port del nou món" entre d'altres obres.

“IMPARABLE” PER MARTÍ GIRONELL

L'escriptor i periodista analitza “Pantera” de Coia Valls

“Tot i que el cos li demana coses que sovint ha de reprimir, les somia. Amb aquella capacitat que sempre ha tingut de pensar en paral·lel sense que ningú ho noti”. Això és el que li passa a la protagonista de Pantera de Coia Valls que acaba de publicar AnimaLlibres. I tal com ens recorda una de les cites amb què Valls ha salpebrat la novel·la: “El que puguis fer o somiar, fes-ho. La gosadia és plena de genialitat, poder i màgia”. Ho deia Goethe. Pantera està estructurada en tres parts, són 54 capítols comptant l'epíleg que s'obren amb una cita. Són pensaments senzills, profunds i ben triats per l'autora perquè ens ajudin a recórrer el viatge de la

protagonista a la recerca de la seva identitat. I des de la primera pàgina, Coia Valls ens inocula la intriga necessària per voler acompanyar-la en aquest camí. L'Enma és una jove estudiant d'antropologia de la universitat de Salamanca que no té uns poders estranys sinó que ha estat dotada amb unes facultats curioses. En aquest periple descobrirà el seu destí que tal com sosté Henry Miller mai no és un lloc, sinó una nova manera de mirar les coses. La protagonista s'anima, -i de retruc també ens anima -, a fer una travessia per oblidar els nostres vells camins que ens porten als mateixos llocs per no quedar-nos al marge de nosaltres mateixos, parafrasejant Pessoa. I viure l'aventura de la vida i fer-ho de manera intensa i feliç, lleuger d'equipatge, com ens recorda Saint-Exupéry, i perseverar en aquesta feina que ens portarà a conèixer-nos millor.

Una aventura que us ben asseguro que enganxa, que està molt ben ambientada, llegidora i intrigant. Us traslladarà dels carrers empedrats de Salamanca a la lluminositat del Sahel passant pel turbulent Mali i aturant-nos al sempre misteriós Egipte seguint les petjades del mite de la dona pantera. Les cites que abans us deia i les il·lustracions de Pep Boatella arrodoneixen una història que a més de fer-vos passar una

molt bona estona llegint-la us farà pensar que no som producte de les nostres circumstàncies sinó, com ens assenyala Stephen Covey, som fruit de les nostres decisions.

D'entrada, quan agafes aquesta novel·la sembla una Coia diferent, però no ho és. En el fons és la mateixa que ens va proposar ara fa més de deu anys un viatge literari i vital per créixer al costat de personatges d'una grandesa que s'han forjat en la senzillesa quotidiana.

Un viatge que va arrencar amb “La princesa de Jade” i que ha tingut diverses etapes amb “El mercader”, “La cuinera”, “Les torres del cel”, “Etheria”, “Amor prohibit”, “Els camins de la llum”, “Si tu m'escoltes...” Títols que tenen aquesta capacitat que també té Pantera de fer-nos veure que no fracassem per culpa dels nostres somnis sinó per no haver-los somniat amb prou força, ens recorda Valls a través d'Ernst Jünger. Per tant, seguim les passes de l'Enma, i siguem prou agosarats per somniar lliurement perquè sovint tot allò que volem és a l'altre costat de la por. Pensar que ho podem fer, que podem aconseguir fer realitat el que somniem si hi creiem i treballem per aconseguir-ho és la clau per enfilar de manera imparabile i segura nous camins, com diu Palau i Fabre a Triomf d'alta follia, llençant-se a rutes sense fi.

MARTÍ GIRONELL, periodista i escriptor.

Ha publicat les novel·les “El pont dels jueus”, “La força d'un destí” (Premi Ramon Llull), “Strappo”, “L'arqueòleg”, “El primer heroi”, “L'últim abat”, “La venjança del bandoler” (Premi Nèstor Luján) i “Paraula de jueu”.

Gairebé una cinquantena de novetats editorials en català que podrem llegir aquest setembre

Carlota Gurt, Silvia Soler, Alejandro Palomas, Montse Barderi, Joan-Lluís Lluís, Tina Vallès, Coia Valls, Miquel Adam, Roser Caminals i Adrià Pujol entre els autors en llengua catalana que presenten novetats aquest mes de setembre.

Una de les novetats destacades dels autors i autores en català és "Sola" (Proa) de **Carlota Gurt**, la guanyadora del Premi Rodoreda de contes per "Cavalcarem tota la nit" debuta en el gènere de la novel·la. La Mei, una dona jove que s'acaba de quedar a l'atur, deixa la ciutat i es tanca al mas on va néixer, amb la passió urgent d'escriure una novel·la, que serà una mena de remake de Solitud (la gran obra de Víctor Català).

Silvia Soler torna amb "Nosaltres, després" (Univers). La novel·la se situa en la línia de L'estiu que comença (Premi Ramon Llull), Un any i mig i Els vells amics. "Nosaltres, després" és una novel·la sobre el pas del temps, l'amor i els daltabaixos que cada vida

comporta. Compta amb quatre personatges principals, dos homes i dues dones, de qui coneixem a la seva joventut i amb una infantesa singular al darrere.

Alejandro Palomas inicia amb "Un país amb el teu nom" (Columna), un nou univers literari i ens proposa conèixer a l'Edith i en Jon que són els únics habitants d'un petit poble abandonat. Als 74 anys, l'Edith, publicista jubilada, ocupa l'antiga rectoria juntament amb els seus onze gats. En Jon, cuidador d'elefants al zoo i a punt de fer-ne seixanta, viu a l'antiga escola. Una història d'amistat en plena maduresa és el punt de partida de la nova novel·la de l'autor de títols com "Una mare", "Un gos" i "Un amor". L'editorial Columna presenta

"La vida autèntica" de **Montse Barderi** protagonitzada per un Oliver Bou que destacava quan era un nen en l'escriptura de cartes d'amor per als seus companys de classe. Ara, a la cinquantena, convertit en un escriptor de gran èxit de novel·la negra i columnista, un d'aquells antics amics, en Pere, li demana que escrigui unes cartes en nom seu adreçades a la Roxana Segarra per enamorar-la.

L'Altra editorial presenta "L'amo" de **Miquel Adam** per donar veu a Ludvik Slaby, cap de premsa d'una prestigiosa editorial literària de la ciutat de Praga.

Clara Queraltó publica la novel·la "Et diré R." (Columna) sobre els interrogants d'una jove embarassada sola en una gran ciutat. Columna també presenta "Els tres cognoms de Lucía Van Haart" de **Quim Aranda**.

Anagrama presenta aquest setembre "Si un dit assenyala la lluna" de **Toni Pou** i "El senyor Palomar a Barcelona" de **Tina Vallès** que suposa el seu retorn a la narrativa per a adults després de "La memòria de l'arbre". Vallès compartirà novetat amb "Mira" que publica Animallibres. A "Pantera" (Animallibres), **Coia Valls** ens fa viatjar des de Salamanca fins a l'Àfrica més fascinant per explorar el mite de la dona pantera.

Les apostes de La Campana per aquest setembre se centren en "Els germans Cabot" de **David Cordero** i "Els salaris de la ira" de **Miquel Puig** que posa al descobert les

causes de l'estancament salarial d'ençà dels anys setanta i les conseqüències polítiques que se'n deriven. Amsterdam Llibres publica la novel·la "Lluny vol dir mai més", guanyadora de la 23a edició del Premi Roc Boronat i que suposa el debut de **Marc Cerrudo**.

L'editorial Comanegra aposta aquest setembre per "Morts, qui us ha mort?" d'**Iñaki Rubio**, "Baules" de **Marta Nadal** on ofereix vint-i-una entrevistes a escriptores que han marcat la tradició literària catalana dels segles XX i XXI, fruit de dècades d'entrevistes a poetes, raductores, dramaturgues i narradores publicades a la revista Serra d'Or. Interessant la proposta que ens presenta a "Negatius" de **Sílvia Navarro**, on reivindica el paper de Gerda Taro, la primera dona a cobrir un front de guerra com a corresponsal gràfica. Una història plena de claroscurs i té com a protagonista un dels fotoperiodistes més importants del segle XX: Robert Capa, el personatge que van inventar Gerda Taro i Endre Friedmann.

El popular presentador i escriptor **Jair Domínguez** aposta per una novel·la ambientada en una societat distòpica en una ciutat arrasada pel canvi climàtic i les desigualtats socials a "Estructures profundes" (Columna).

Joan-Lluís Lluís s'entrena a Club Editor amb "Junil a les terres dels bàrbars", per narrar la fugida, al principi de l'era cristiana, d'una noia culpable de la mort del seu pare. En companyia d'alguns esclaus s'embarcarà en la travessia a peu de part del continent europeu; però no ho farà

només per escapar al càstig que l'esperava, sinó també per l'irresistible al·licient dels versos d'un poeta desterrat que l'anirà alimentant dia rere dia.

Edicions 62 publica "Garbo parla", la nova novel·la de **Roser Caminals** sobre l'agent secret Garbo, l'obra guanyadora del 41è Premi BBVA Sant Joan.

A "Les últimes notícies del Chaco" (Proa), Carles Casajuana narra la història de l'advocada d'una multinacional veu com se li complica la vida mentre esclata la disputa d'unes terres a la selva del Paraguai.

Adrià Pujol s'endinsa a "Els llocs on ha dormit Jonàs" (Empúries) en la vida d'un programador de videojocs que investiga fel punt en què va perdre el control de la seva vida.

Univers també presenta "El petó del capità Kirk" de **Marta Planes** i "No em convidis a casaments" de l'actor **Bruno Oro** que ha escrit una comèdia romàntica satírica sobre el món dels diners.

Descobrirem "Les mares no abandonen" (Univers) de **Sandra Freijomil**, Premi

Pollença 2020 i **Jordi Sierra i Fabra** presenta un nou lliurament de la sèrie de Magda Ventura a "La conspiració d'Herat" (univers).

"No em busquis" (Rosa dels Vents) de **Sara Medina** és una novel·la plena de contrastos, que parla de dues dones antagòniques que retroben el sentit de les seves vides. La Sílvia, una executiva de la part alta de Barcelona, descobreix que el seu fill Martí s'ha saltat la teràpia per lluitar contra l'addicció a les drogues i ha desaparegut sense deixar cap rastre. Sara Medina són Carmen Fernández Villalba i David Cirici.

Angle publica la novel·la negra "Els culpables" de **Marc Quintana**, obra guanyadora de Premi Pin i Soler 2021 i "Ja estem morts, amor" de Xavier Aliaga on ens parla del dol i de tot el que som capaços de fer per no trencar-nos.

Edicions del 1984 recupera "Illa Flaubert" de **Miquel Àngel Riera** on narra la història d'un professor de literatura que, colpit per la mort de la seva mare, decideix refugiar-se en el far d'una illa abandonada a la recerca de la solitud i de si mateix.

Crims.cat presenta l'antologia futurista "Somia Philip Marlowe amb xais elèctrics?" Amb relats de **Max Besora, Lluís Lloret, Salvador Macip, Jordi de Manuel, Marc**

Pastor, Teresa Solana, Margarida Aritzeta, Andreu Martín, Jordi Nopca, Carme Torras i Anna Maria Villalonga. També publiquen aquets mes "Porcs" de **Jordi Santasusagna**, obra guardonada amb el VIII Premi Memorial Agustí Vehí-Vila de Tiana— és una història rural amb diversos salts temporals, personatges perdedors i rancúnies familiars, marcada per les creences i supersticions que envolten els Urpians, nom que reben els cingles de Matallops per una llegenda negra del segle XVIII, rerefons de totes les desgràcies del poble.

L'Avenç aposta per "Eroica" de **Cristina Masanés** i una actualització deu anys després de la seva publicació de "Els castellans" de **Jordi Puntí** que l'autor ha revisat i actualitzat Labreu Edicions a la col·lecció Cicutu ens proposa "Vides potser" de **Joan Vigó** on un vigilant de sala de museu reconvertit en detectiu privat rep el seu primer encàrrec d'un client anònim. Haurà de seguir l'enterraments d'un poble de la costa. També llegirem a la mateixa editorial "La gran nàusea" un poemari sobre el buit de **Xavier Mas Craviotto**.

Raig Verd aposta per Art (in)útil de **Daniel Gasol** i "Un final", el debut de **J. P. Sansaloni** on reflexionar sobre les conseqüències de les notícies falses i d'uns mitjans de comunicació servils amb el poder.

Més Llibres aposta per "La segona estrella", d'**Albert Plans** per endinsar-nos en un viatge a través d'un territori devastat pels estralls del canvi climàtic.

L'editorial Mai Més segueix apostant per la fantasia i la ciència-ficció presentat

l'antologia "**Barcelona 2059 (Ciutat de posthumans)**" escrita a 18 mans (Roser Cabré-Verdiell, Ivan Ledesma, Salvador Macip, Jordi Nopca, Bel Olid, Ricard Ruiz Garzón, Laura Tomàs Mora, Carme Torras i Susana Vallejo). El dibuixant i guionista de còmic **Ricard Efa** debuta com a novel·lista amb "Les màquines del caos" un història ciberpunk

amb referències a Blade Runner, Akira, Matrix o Evangelion. Pagès editors publica l'adaptació al còmic de "Cavalls salvatges" de **Jordi Cussà** de mà de **Jaume Capdevila 'Kap'**

A "Un conte per descansar" (Columna) del periodista **Jofre Lombart** ens mostra el conte que es va inventar en ple confinament, per ajudar els seus fills a relaxar-se i agafar el son. És un relat que recorre les parts del cos humà, cadascuna d'elles amb la seva pròpia veu.

Club Editor segureix recuperant l'obra de **Victor Català** amb la publicació de "Mosaic", l'únic llibre que Víctor Català va escriure en primera persona. I la primera vegada que es publiquen íntegres les "Intimitats" de Caterina Albert. Edicions 62 ret homenatge a **Montserrat Roig** amb una nova edició de "La beu melodiosa"

amb epíleg de Betsabé Garcia. **Miquel Martí i Pol** també rebrà el seu homenatge amb l'edició definitiva en un doble volum de la poesia completa del poeta de Roda de Ter.

Andreu Claret a "La caiguda de Barcelona" (Columna) ofereix un relat sobre els darrers dies de la Barcelona republicana amb Lluís Companys com a protagonista. 1939 és una novel·la sobre la tragèdia col·lectiva de l'exili, sobre el drama d'aquells a qui la guerra va estroncar la vida i la felicitat i sobre els qui no van defallir.

Per la seva banda **Agusti Alcoberro** publica "La desfeta" Rosa dels Vents sobre els fets de l'11 de setembre de 1714.

Jordi Badia a "Salvem els mots" (Rosa dels Vents) vol reivindicar totes aquelles paraules i expressions que actualment són a la corda fluixa perquè han estat arraconades per la pressió del castellà, o bé perquè formes sinònimes, sovint no tan precises, n'han acabat ocupant l'espai genuí.

Ferran Ramon Cortés presentarà a finals de setembre una edició ampliada i revisada de L'illa dels 5 fars (Rosa dels Vents). A través d'un recorregut pels cinc fars principals de l'illa de Menorca, Ferran Ramon-Cortés ens descobrirà les claus per aconseguir que els nostres missatges arribin, amb claredat i efectivitat, a aquells a qui ens dirigim.

Carta de l'equip de l'editorial Comanegra en agraïment pel PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

Tot el que està passant amb *El primer emperador i la reina Lluna* és un còctel d'emocions molt especial. Recapitem. Quan Jordi Cussà va acabar d'escriure les aventures del primer emperador xinès va pensar que, pel tema que tractava i l'extensió que tenia, tindria problemes per trobar-li editor. I se l'estimava molt, aquesta novel·la (en una carta que va escriure per a premsa quan va sortir el llibre deia que mai s'havia vist tan immers en el temps i l'espai d'una novel·la com en aquest cas... tot i ser tan llunyans!). Quan la vam llegir no vam tenir cap dubte que publicar-la seria un honor i un repte majúscul, i que valia la pena creure-hi i fer que aquelles pors de l'autor sobre la "viabilitat" de la novel·la quedessin en una anècdota.

El Jordi estava molt content amb la resposta del públic i de la crítica, i això va fer-li agafar ganes d'escriure fins a l'últim sospir (l'any vinent en tindrem una última mostra molt feliç: *Les muses*).

Els últims mesos de la seva vida, doncs, va gaudir d'un cert esclat de reconeixement que el va fer molt feliç, i segur que amb aquest premi encara ho estaria més. Dos dies abans de morir li van comunicar el Premi Crítica Serra d'Or, i amb el de L'illa dels Llibres, aquest de votació popular, faran una parella de reconeixements perfecta per a aquesta tornada de l'estiu. Anna Guitart va dir fa mesos que d'aquí a vint anys encara parlaríem d'aquesta novel·la, i aquest, ni més ni menys, serà el nostre objectiu; amb premis com aquest tenim esperances de ser-ne capaços.

EQUIP COMANEGRA

11è PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

www.illadelsllibres.com

OBRA
GUANYADORA
2021

El primer emperador i la reina Lluna
de Jordi Cussà (Comanegra)

L'illa dels LLIBRES
l'actualitat literària al teu abast

www.illadelsllibres.com

L'illa dels **LLIBRES**

l'actualitat literària al teu abast

Email: info@illadelsllibres.com

WWW.ILLADELSLLIBRES.COM